

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: У-704/02
Бања Лука, 15.3.2006. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Златка Куленовића, као председника вијећа, те Јанка Нинића и Смиљане Мрше, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Снежане Црнојевић, у управном спору по тужби Р.К., сина М. из Б., Општина П. (у даљем тексту: тужилац), против рјешења тужене управе, број 04-477-2/2002 од 12.4.2002. године, у предмету промјене корисника у катастарском операту, у сједници вијећа одржаној дана 15.3.2006. године, донио је

П Р Е С У Д У

Тужба се уважава, оспорени акт се поништава.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним актом одбијена је жалба тужиоца против рјешења Подручне јединице П. број 35-477-8-35/2000 од 7.12.2001. године, којим је одбијен његов захтјев да се изврши промјена корисника у катастарском операту за кч. бр. 221, уписану у зк.ул.бр. 56 к.о. Б., тако да се те непокретности евидентирају на његово име.

Благовременом тужбом тужилац оспорава законитост тога акта, те истиче: да је предметне непокретности (земљиште) наслиједио од свога оца, пок. К.М. и да се то "види из фотокопије посједовног листа 27/07"; да се оно погрешно води на ШГ П.; да га он држи у посједу као савјестан посједник, па да би на њему, независно од тога наслеђа, стекао право својине и по основу одржаја; да је тај посјед законит, јер да је заснован на купопродајном уговору из 1919. године између његовог дједа као купца и К.З. као продаваоца; да из тога произилази да је чињенично стање у овој управној ствари погрешно утврђено; да је првостепени орган могао "пронаћи папире и књиге" у којима је он евидентиран као власник тих непокретности и тако донијети законито рјешење. Предлаже да се тај акт поништи.

Тужена страна у свом одговору остаје код разлога из образложења оспореног акта и предлаже да се тужба одбије као неоснована.

Размотривши тужбу и оспорени акт по одредбама члана 39. Закона о управним споровима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 12/94 – у даљем тексту: ЗУС), затим одговор тужене стране и целокупне списе предметне управне ствари, овај суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде из слиједећих разлога:

Из списка предмета произилази да је првостепено рјешење у овој управној ствари донесено по скраћеном поступку. Међутим, ради се о ствари у којој судјелују двије странке са противним интересима – тужилац и Шумско газдинство П. Такође произилази да је обављено и вјештачење, макар се не наводи име и презиме вјештака, нити ко га је поставио. Постоји рукописни налаз "годетског радника" Љ.Б., у којем стоји да се налаз даје "на захтјев странке".

У таквом поступку огледа се повреда одредаба члана 149. тада важећег Закона о општем управном поступку ("Службени лист СФРЈ", бр. 47/86 – сада члан 137. истоименог закона, "Службени гласник Републике Српске", бр. 13/02), којима је предвиђено да је усмена расправа обавезна у управним стварима у којима учествују двије или више странака са супротним интересима или кад се треба извршити увиђај или саслушање свједока или вјештака. С друге стране, према одредбама члана 185. став 1. тога закона (сада члан 173. став 1.), вјештака одређује службено лице које води поступак – по службеној дужности или на приједлог странке. Дакле, по тим одредбама, вјештачење обављено ван одређеног управног поступка, не би било правно ваљано.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да је оспореним актом остварен разлог из члана 10. став 1. тачка 3. ЗУС-а, па се отуда тужба у овом управном спору уважава тако да се тај акт поништава на основу члана 41. став 1. и 2. тог закона.

У поновљеном поступку тужена страна је у обавези да поступи по одредбама члана 61. ЗУС-а тако да умјесто поништеног, донесе други акт најдаље у року од тридесет дана, рачунајући од дана примитка ове пресуде уз уважавање правног схватања и примједби овог суда у погледу поступка.

Записничар
Снежана Црнојевић

Предсједник вијећа
Златко Куленовић